

La psicoanàlisi ha estudiat en profunditat la qüestió de la orientació sexual i la identitat sexual separant el que configura un individu, les identitats i identificacions, amb el que es planteja com a orientació, allí on s'evoca l'atracció sexual. Apareixen doncs diverses configuracions possibles entre la orientació i la identitat sexuals. En quan al gènere coincideix amb la idea dels crítics culturals que és una construcció social i per tant té un caràcter relatiu.

D'altra banda els que ens dediquem a la psicoanàlisi tenim com a base no fer judicis morals a les realitats de cadascú i per això no promoguem ni la segregació ni l'estigmatització i nosaltres com a grup de treball estem totalment d'acord en la igualtat de drets dels ciutadans.

A través de l'anàlisi d'algunes expressions recollides a la memòria volem aportar els dubtes que se'ns plantegen:

1.- En tota la memòria utilitzarem el terme trans* (amb l'asterisc), ja que és un terme paraigua que engloba totes les identitats i expressions de de gènere, incloent així a les persones transsexuals, transgènere, cross-dressers, etc...(pg. 2)

Aquest petit peu de pàgina expressa una realitat a aquesta problemàtica, com és que en cada subjecte *trans* s'inclou un gran ventall de motius pels quals tenir el desig de transitar. No és qüestió de patologitzar sinó de fixar una mirada diversa del fenomen. Hi haurà tants motius com subjectes per transitar, diferents causes.

2.- el dret d'autodeterminació de gènere que manifesten una identitat de gènere diferent de l'assignada en el moment de néixer.

Aquesta expressió tan simple exclou un procés d'allò més complex que va des del naixement fins l'edat adulta i que mai és definitiu. La identitat, també la de gènere, és un concepte plàstic, que es va definint. És per això que caure en determinismes com pot ser una cirurgia, pot ser, a vegades, contraproductiu, precisament perquè no permet prosseguir en la subjectivització de la sexualitat. Certament no ens autodeterminem, sinó que ens determinem en relació a l'altre.

3.- avançar cap a la plena despatologització i emancipació de les persones trans* en totes les esferes de la societat.

La sexualitat sempre té un caire conflictiu. El sexe ens acosta a allò inefable de nosaltres mateixos i el sentit definitiu a què evoca la sentència anterior té més a veure amb la orientació sexual, que té més a veure amb lo social, que quelcom tan nuclear en la subjectivitat com la identitat sexual o sexualitat. No és el mateix la homosexualitat que la transsexualitat i si bé es cert que cap de les dues ha de provocar estigma, allò que inclou la concepció del sexe és sempre conflictiu.

4.- La prohibició de pràctiques com les teràpies d'aversion o de conversió, que tenen com a objectiu modificar la identitat o expressió de gènere de les persones trans*.

Evidentment que qualsevol terapèutica aversiva a les vicissituds d'una vida va contra el corpus de la psicoanàlisi, però aquest apartat té el perill de no permetre el dubte davant d'una decisió tan important com pot ser una cirurgia o un bloqueig hormonal. Procediments que demanen una relació per vida amb la medicina i en alguns casos certes complicacions importants.

Proposem doncs afegir en aquest punt un apartat que expliciti que no totes les terapèutiques seran prohibides, sobretot si ho demana el propi interessat, ja que això promouria una impossibilitat d'aportar dubtes i per tant saber davant aquest desig de transicionar. Dubtes que la psicoanàlisi i altres terapèutiques de la paraula atenen.

No està de més apuntar que no tot és tan ben intencionat en el món de la ciència mèdica, doncs hi ha molt interessos dels lobbys d'aquestes indústries en augmentar les vendes d'un o altre medicament o procediment acord a aquestes transicions, sense altre interès que el guany econòmic, sense plantejaments ètics.

També que imbuïts pels mass media i les noves tecnologies alguns poden caure en la enganyosa solució radical del canvi de sexe a problemes que no són tan concrets.

Demaneu doncs que en aquesta llei incorpori el dubte necessari en les decisions, la possibilitat que té l'esser humà de pensar i parlar sobre allò que li passa.